

พันธสัญญา
และแบบแปลน

“โมเสสจึงนำพระวจนะทั้งสิ้นของพระยาห์เวห์และกฎหมายทั้งสิ้นมาชี้แจงให้ประชาชนทราบ
ประชาชนทั้งหมดก็ตอบเป็นเสียงเดียวกันว่า “พระวจนะทั้งสิ้นซึ่งพระยาห์เวห์ตรัสไว้ นั้น เราจะทำตาม” อพย. 24:3

หลังจากประกาศพระบัญญัติสิบประการอย่างทรงฤทธิ์อำนาจและประทาน
กฎเกณฑ์พื้นฐานแก่อิสรเอลแล้ว พระเจ้าทรงมีพระประสงค์ที่จะกระทำพันธสัญญา
กับชนชาติอิสราเอล

พันธสัญญานั้นเรียบง่าย: เราจะเป็นพระเจ้าของเจ้า เราจะปกป้องเจ้าและอวยพร
เจ้า เจ้าจงเชื่อฟังกฎของเรา

หลังจากเขียนพันธสัญญาลงในม้วนหนังสือแล้ว ทั้งสองฝ่ายต้องให้สัตยาบัน
ประชาชนให้สัตยาบันโดยกล่าวว่าพวกเขาจะรักษาพันธสัญญานั้นไว้ แล้วพระเจ้า
ทรงให้สัตยาบันอย่างไรบ้าง? ด้วยเลือด ด้วยงานเลี้ยง และด้วยแบบอย่างเพื่อช่วย
ให้พวกเขาเข้าใจพันธสัญญา

พันธสัญญา:

- 🔴 โลหิตแห่งพันธสัญญา (อพยพ 24:1-6, 8)
- 🔵 การปฏิบัติตามพันธสัญญา (อพยพ 24:7)
- 🟡 มื้ออาหารแห่งพันธสัญญา (อพยพ 24:9-18)

รูปแบบ:

- 🟣 วัตถุประสงค์ของรูปแบบ (อพยพ 25:1-9)
- 🟢 การเตรียมสำหรับแบบจำลอง (อพยพ 31:1-18)

พันธสัญญา

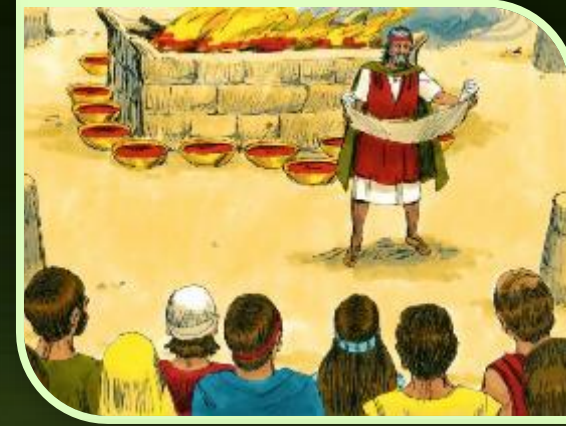
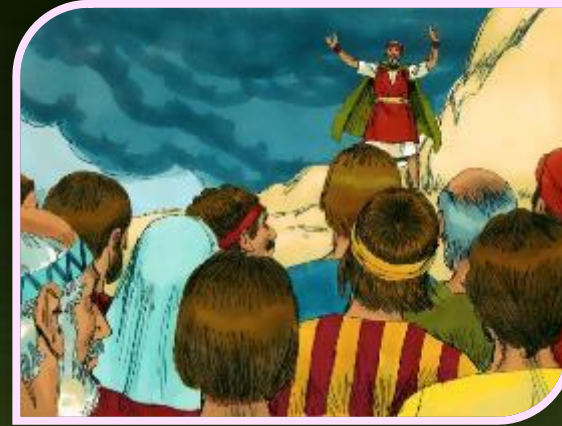
"WHAT GOD SAYS WE WILL DO"
A BIBLE STUDY FOR YOUNG PEOPLE

โลหิตแห่งพันธสัญญา

“โมเสสก็เอาเลือดประพรมประชาชนและกล่าวว่า “นี่เป็นโลหิตแห่งพันธสัญญา ซึ่งพระยาห์เวห์ทรงทำกับพวกท่านตามพระวจนะ
ทั้งสิ้นเหล่านี้”” อพย. 24:8

พันธสัญญาเกิดขึ้นได้อย่างไร?

1. พันธสัญญาเพื่ออ่านให้ฟัง (อพย. 24:3)
2. ประชาชนตอบรับเป็นอย่างกระตือรือร้น (อพย. 24:3)
3. พันธสัญญาถูกเขียนบนหินไว้ (อพย. 24:4)
4. แท่นเผาบูชาถูกสร้างขึ้น (อพย. 24:4)
5. เสาหิน 12 ต้นถูกก่อตั้งขึ้น (อพย. 24:4)
6. การเผาถวายบูชาเริ่มต้นขึ้น (อพย. 24:5)
7. โลหิตครึ่งหนึ่งถูกประพรมที่แท่นเผาบูชา (อพย. 24:6)
8. พันธสัญญาถูกอ่านให้ประชาชนฟังอีกครั้ง (อพย. 24:7)
9. ประชาชนตอบสนองอย่างกระตือรือร้นอีกครั้ง (อพย. 24:7)
10. โลหิตอีกครั้งหนึ่งถูกประพรมให้กับประชาชน (อพย. 24:8)
11. โมเสสประกาศว่า “นี่คือโลหิตแห่งคำสัญญา” (อพย. 24:8; มธ. 26:28)
12. การจัดงานเลี้ยงเพื่อเฉลิมฉลองพันธสัญญา (อพย. 24:9-11)

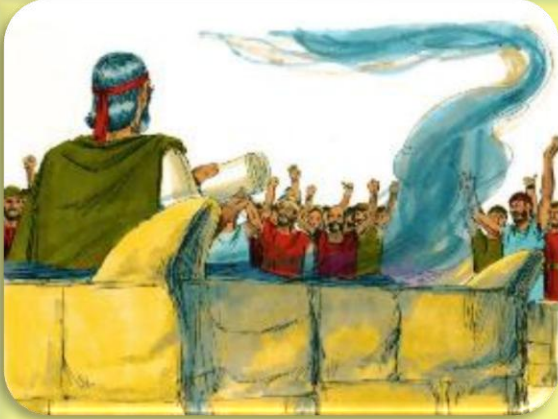

พระเจ้าทรงยอมรับอิสราเอลในฐานะชนชาติ (12 ตระกูล) พระองค์ทรงเห็นคุณค่าของคนหนุ่มสาวเป็นพิเศษ และพระองค์ทรงอุทิศพระองค์เอง
ต่อแต่ละคนเป็นรายบุคคล (โดยทรงพรมพระโลหิตของพระองค์ลงบนพวกเขา)

พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์กับเรา ทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและในฐานะชุมชนแห่งผู้เชื่อ

การปฏิบัติตามพันธสัญญา

“ท่านเอาหนังสือพันธสัญญามาอ่านให้ประชาชนฟัง พวกเขาบอกว่า “ทุกคำที่พระยาห์เวห์ตรัสนั้น เราจะทำตาม และเราจะเชื่อฟัง”” อพย. 24:7

ด้วยความจริงใจอย่างที่สุด ประชาชนได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะรักษาพันธสัญญา แต่คำสัญญานี้อยู่ได้ไม่นาน (อพยพ 32:8)

คนรุ่นต่อไปก็ให้คำมั่นสัญญาว่าจะรักษาพันธสัญญาเช่นเดียวกัน (ยชว. 24:18ข) แต่โยชูวาได้เตือนพวกเขาอย่างชัดเจนว่า “ท่านทั้งหลายจะปรนนิบัติพระยาห์เวห์ไม่ได้” (ยชว. 24:19)

อะไรที่ขัดขวางเราจากการเชื่อฟังพระเจ้า แม้ว่าเราจะมีเจตนาดี?

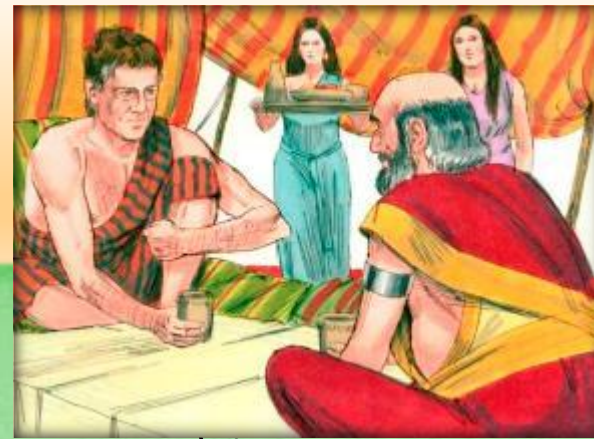
โดยธรรมชาติแล้ว เราไม่เชื่อฟัง (โรม 7:18) และเราไม่สามารถทำอะไรเพื่อเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยนี้ของเราได้ (โรม 7:24)

แต่ถ้าเรายอมอนุญาตให้พระองค์ทรงกระทำ พระเจ้าก็สามารถเปลี่ยนนิสัยของเราได้ (เอเสเคียล 36:26-27) พระองค์ทรงชำระ ทรงรับ ทรงประทาน และทรงจัดเตรียม เพื่อให้เราสามารถเชื่อฟังพระองค์ได้ มีเพียงพระองค์เท่านั้นที่ทำให้เราเข้มแข็ง (2 โครินธ์ 12:10)

มื้ออาหารแห่งพันธสัญญา

“แล้วโมเสสกับอาโรน นาดับกับอาบิฮู และพวกผู้ใหญ่ของอิสราเอล 70 คนก็ขึ้นไป; [...] พวกเขาได้เห็นพระเจ้าและได้กินและดื่ม” (อพยพ 24:9, 11)

ดังที่เราเห็นในตัวอย่างของยาโคบและลาบัน ในตะวันออกโบราณ การให้สัตยาบันของพันธสัญญานั้นรวมถึงมื้ออาหาร ที่ทั้งสองฝ่ายได้ร่วมรับประทานด้วยกัน (ปฐมกาล 31:44-54)

ที่ซีนาย พระเจ้าทรงมอบ “มื้ออาหารแห่งพันธสัญญา” แก่ 74 คน ได้แก่ โมเสส อาโรน นาดับ อาบิฮู และผู้อาวุโส 70 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรทั้งหมด (อพยพ 24:9-11)

เมื่อพระเยซูทรงสถาปนาพันธสัญญาใหม่ พระองค์ก็ทรงทำเช่นนั้นโดยการแบ่งปันมื้ออาหารกับอัครสาวก 12 คน (มัทธิว 26:26-28)

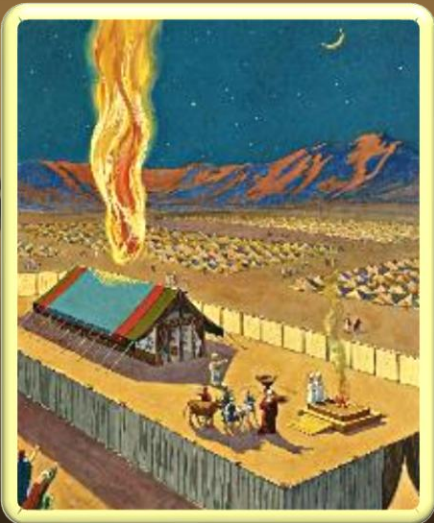
ทุกครั้งที่เราร่วมรับประทานอาหารมื้อสุดท้ายของพระเจ้า เราต่ออายุพันธสัญญาของเรากับพระเจ้า โดยการรับประทานขนมปังและเหล้าองุ่น เราเฉลิมฉลองการอภัยบาปและความรอดที่เรามีในพระเยซู (1 โครินธ์ 11:26)

แม้ว่าพวกเขาจะปฏิเสธความรอดอย่างถึงที่สุด แต่ไม่ว่าจะเป็นนาดับ อาบิฮู หรือยูดาส ก็ไม่ได้ถูกแยกออกจาก “อาหารแห่งพันธสัญญา” นี้

THE MODEL

วัดอุปสงค์ของแบบแผน

“แล้วให้พวกเขาสร้างสถานนมัสการสำหรับเรา เพื่อเราจะอยู่ท่ามกลางพวกเขา” อพย. 25:8

เพื่อเป็นหลักประกันว่าพระองค์จะทรงทำตามพันธสัญญาของพระองค์ พระเจ้าทรง
ตัดสินพระทัยที่จะเสด็จไปประทับอยู่ท่ามกลางประชากรของพระองค์

แต่การประทับอยู่ของพระเจ้าหมายถึงความตายที่จะเกิดขึ้นโดยทันทีสำหรับมนุษย์ทุก ๆ
คน (อพยพ 33:20) ดังนั้น พระองค์จึงทรงบัญชาให้พวกเขาสร้างสถานนมัสการขึ้น เพื่อที่
พระองค์จะสามารถสำแดงการประทับของพระองค์ได้ การประทับอยู่นี้ปรากฏเป็น
สัญลักษณ์ เนื่องจากพระเจ้าไม่ได้ประทับอยู่ในพระวิหารใดๆ บนโลกนี้ (กิจการ 17:24)

โมเสสได้เห็นแบบอย่างและได้รับคำแนะนำอย่างเฉพาะเจาะจงในการ
ก่อสร้าง ประชาชนได้รับการร้องขอให้บริจาควัสดุที่จำเป็น (อพยพ 25:2-7)

ทั้งสถานนมัสการและพระวิหารที่ซาโลมอนสร้างขึ้น ล้วนเป็นแบบอย่างของสถานนมัสการที่สร้างขึ้นใน
สวรรค์ (ฮีบรู 8:1-2; 1 พงศกษัตริย์ 8:27, 30)

เมื่อชาวอิสราเอลเข้าไปในสถานนมัสการ เขาได้เข้าสู่—เป็นเชิง
สัญลักษณ์—ในที่ประทับของพระเจ้า... จนกระทั่งม่านกันห้องอภิ
สุทธานชาดออกา เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์

การเตรียมพร้อมสำหรับแบบจำลอง

“ดูสิ เราได้เลือกเบซาเลลบุตรอูรีผู้เป็นบุตรเฮอร์แห่งเผ่ายูดาคห์ และเราได้ให้เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า คือให้เขามีสติปัญญา ความเข้าใจและความรู้ในงานช่างทุกอย่าง” อพย. 31:2

แม้ว่าพระเจ้าจะประทานคำสั่งอย่างละเอียดเกี่ยวกับการก่อสร้างแท่นโมเสส แต่พระองค์ก็ไม่ได้ทรงบอกรายละเอียดทั้งหมดแท่นโมเสส อ่างทอง สัมฤทธิ์ รูปเคารพเศรฐ มงกุฎของปุโรหิต ฯลฯ ควรมีลักษณะอย่างไร? สิ่งนี้เปิดโอกาสให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานร่วมกับของประทานของช่างก่อสร้าง

สำหรับรายละเอียดเหล่านี้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทานของประทานพิเศษ:

เบซาเลล ผู้กำกับโครงการทั้งหมด (อพย. 31:2)

อะโฮลิอาบ ผู้เป็นผู้ช่วยหลัก (อพย. 31:6a)

บุคคลอื่น ๆ ที่ช่วยในการทำงาน (อพย. 31:6b)

ท่ามกลางคำสั่งสำหรับการก่อสร้างสถานนมัสการ มีการกล่าวถึงวันสะบาโตเป็นพิเศษ (อพยพ 31:12-17) วันสะบาโตเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับทั้งหมดนี้?

ความบริสุทธิ์คือกุญแจสำคัญ ในการที่จะเข้าเฝ้าพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ เราต้องบริสุทธิ์เหมือนพระองค์ วันสะบาโตคือสัญลักษณ์ของความบริสุทธิ์นั้น (อพยพ 31:13; เอเสเคียล 20:12, 20)

“ในการสร้างสถานศักดิ์สิทธิ์เพื่อเป็นที่ประทับของพระเจ้า
โมเสสได้รับบัญชาให้สร้างสรรพสิ่งตามแบบแผนของสิ่งต่างๆ
ในสวรรค์ พระเจ้าทรงเรียกโมเสสให้ขึ้นไปบนภูเขา และทรง
เปิดเผยแก่เขาถึงสิ่งต่างๆ ในสวรรค์ และตามแบบอย่างของสิ่ง
เหล่านั้น พลัปปลาพร้อมด้วยทุกสิ่งที่เกี่ยวข้องจึงถูกสร้างขึ้น
ดังนั้น พระองค์จึงทรงเปิดเผยอุดมคติอันรุ่งโรจน์ของพระองค์
แก่อิสราเอล ซึ่งพระองค์ทรงปรารถนาให้เป็นเป็นที่ประทับของ
พระองค์ [...] แต่อุดมคตินี้ พวกเขาเองก็ไม่อาจบรรลุผลได้
การเปิดเผยที่ซึ่ทำนายทำได้เพียงทำให้พวกเขาประทับใจ และ
รู้สึกถึงความจำเป็นและความผิดบาปอันสิ้นหวังของพวกเขา”